

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ
C o u f a l, G e o r g e s & p a r t n e r s s . r . o .

Lidická 693/5a, Veverí, 602 00 Brno

IČ: 02503263

tel.+ 420 – 542 212 191

e-mail: ak.info@coufal-georges.cz

V Brně dne 12.3.2018

Krajský soud v Brně

Rooseveltova 16

601 95 Brno

Dvojmo

Žalobce:

Obec Fryšava pod Žákovou horou

IČ:00294284

sídlem: Fryšava pod Žákovou horou 9, PSČ 592 04

právně zastoupen:

JUDr. Steve Georgesem, advokátem, č. ČAK 9255,

Advokátní kancelář Coufal, Georges &partners s.r.o.,

IČ: 02503263,

sídlem Lidická 693/5a, Veverí, 602 00 Brno

Žalovaný:

Odvolací finanční ředitelství, IČ: 72080043,

sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno-střed

**ŽALOBA PROTI ROZHODNUTÍ ODVOLACÍHO FINANČNÍHO ŘEDITELSTVÍ č.j.
6453/18/5000-10470-700290, DLE § 65 A NÁSL. ZÁKONA Č. 150/2002 Sb., SOUDNÍ
ŘÁD SPRÁVNÍ, VE ZNĚNÍ POZDĚJŠÍCH PŘEDPISŮ
NÁVRH NA PŘIZNÁNÍ ODKLADNÉHO ÚČINKU**

Přílohy:

Plná moc

Rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství č.j. 6453/18/5000-10470-700290

Dle textu

Soudní poplatek placen na výzvu soudu

Advokátní kancelář

Coufal, Georges &partners s.r.o.

Lidická 693/5a, Veverí, 602 00 Brno

IČ: 02503263, Bankovní spojení : 27 – 1715900277/0100

I. Napadané rozhodnutí

Rozhodnutím Odvolacího finančního ředitelství č.j. 6453/18/5000-10470-700290 (dále jen „napadané rozhodnutí“) bylo rozhodnuto o odvolání žalobce proti Platebnímu výměru na odvod za porušení rozpočtové kázně č. 200/2016, č.j. 1516952/16/2900-31473-703015 ze dne 30.9.2016 a proti Platebnímu výměru na odvod za porušení rozpočtové kázně č. 201/2016, č.j. 1516956/16/2900-31473-703015 ze dne 30.9.2016, a to tak, že žalovaný postupem dle § 116 odst. 1 písm. a) daňového řádu a podle zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů změnil část textu výroku napadaného rozhodnutí Finančního úřadu pro Kraj Vysočina, č.j. 1516952/16/2900-31473-703015 ze dne 30.9.2016 a rozhodnutí Finančního úřadu pro Kraj Vysočina, č.j. 1516956/16/2900-31473-703015 ze dne 30.9.2016, a to tak, že*„vyměřuje odvod do Národního fondu za porušení rozpočtové kázně ve výši 13.995.908,-Kč“*, a *„vyměřuje odvod do Státního fondu životního prostředí za porušení rozpočtové kázně ve výši 823.311,-Kč“*, v ostatním nechal výroky napadaných platebních výměrů beze změny.

Proti napadanému rozhodnutí ve všech jeho výrocích podává žalobce žalobu, kterou napadá napadané rozhodnutí ve všech jeho výrocích pro jeho nezákonnost a nezákonnost řízení vedeného správcem daně, které vydání napadaného rozhodnutí předcházelo. Žalobou se žalobce domáhá zrušení napadaného rozhodnutí. S ohledem na skutečnost, že napadané rozhodnutí vychází z Platebního výměru na odvod za porušení rozpočtové kázně č. 200/2016, č.j. 1516952/16/2900-31473-703015 ze dne 30.9.2016 a z Platebního výměru na odvod za porušení rozpočtové kázně č. 201/2016, č.j. 1516956/16/2900-31473-703015 ze dne 30.9.2016, navrhuje žalobce, aby soud případně zrušil i tato prvostupňová rozhodnutí.

II. Skutkové a právní posouzení věci

Žalobce tvrdí, že napadeným rozhodnutím byl porušen správní řád (zákon č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů) a daňový řád (zákon č. 280/2009 Sb., ve znění pozdějších předpisů), předně tím, že skutkový stav, který vzal žalovaný za základ, nebyl zjištěn v souladu s § 2 a § 3 správního řádu tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti, dle § 8 daňového řádu žalovaný nezohlednil všechny žalobcem doložené skutečnosti a důkazy, nezhodnotil vše, co vyšlo při správě daní najevo a rozhodoval ve věci, u které sám uvedl svou nekompetentnost tuto posuzovat, procesním postupem žalovaného byl žalobce zkrácen na svých právech.

Dle § 8 daňového řádu *správce daně při dokazování hodnotí důkazy podle své úvahy. Správce daně posuzuje každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti; přitom přihlíží ke všemu, co při správě daní vyšlo najevo. Správce daně dbá na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Správce daně vychází ze skutečného obsahu právního jednání nebo jiné skutečnosti rozhodné pro správu daní. Dle § 5 daňového řádu správce daně postupuje při správě daní v souladu se zákony a jinými právními předpisy (dále jen „právní předpis“). Zákonem se pro účely tohoto zákona rozumí též mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu. Na činnost správce daně se zejména aplikuje správní řád, který vychází z níže uvedených zásad obsažených v § 2 a 3:*

-Správní orgán postupuje v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu (dále jen "právní předpisy"). Kde se v tomto zákoně mluví o zákoně, rozumí se tím též mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu.

-Správní orgán uplatňuje svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena.

-Správní orgán šetří práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká (dále jen "dotčené osoby"), a může zasahovat do těchto práv jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu.

-Správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem

daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

-Nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.

Žalovaný rozhodl, že žalobce porušil dotační podmínky tím, že uzavřel dohodu o narovnání (viz. níže), ačkoli tímto jednáním nebylo možné dotační podmínky porušit. Napadané rozhodnutí je proto stíženo zcela zásadními vadami, po které nemá oporu v platném právu.

Žalobce jako daňový subjekt, veřejnoprávní korporace- obec, realizoval záměr- „Kanalizace a ČOV Fryšava“ (dále jen „Projekt“), na základě kterého došlo k vybudování kanalizace na území žalobce, a to za využití dotací z Operačního programu Ministerstva životního prostředí a Státního fondu životního prostředí české republiky. Žalobce podal žádost o poskytnutí dotací na Projekt a uzavřel Smlouvu č. 08017691 o poskytnutí podpory ze Státního fondu životního prostředí ČR v rámci Operačního programu Životní prostředí uzavřenou dne 10.6.2011 se Státním fondem životního prostředí České republiky, IČ: 00020729, sídlem Kaplanova 1931/1, 148 00 Praha 11, na základě které byla na Projekt žalobci poskytnuta dotace ve výši 2.207.320,58,-Kč ve spojení s Rozhodnutím Ministerstva životního prostředí o poskytnutí dotace ev.č. EDS/SMVS115D112000227, která stanovila maximální výši dotace na Projekt ve výši 37.524.450,-Kč. Žalobce tímto způsobem získal finanční prostředky na realizaci Projektu, přičemž poskytnutí těchto prostředků bylo vázáno na dodržení Podmínek Ministerstva životního prostředí obsažených v citovaném Rozhodnutí Ministerstva životního prostředí a jeho přílohách.

Důkaz:

Smlouva č. 08017691 o poskytnutí podpory ze Státního fondu životního prostředí ČR v rámci Operačního programu Životní

Rozhodnutím Ministerstva životního prostředí o poskytnutí dotace ev.č. EDS/SMVS115D112000227

Za účelem stavební realizace díla uzavřel žalobce Smlouvu o dílo č. IN/CZ-019/2010 dne 15.6.2010 se společností INSTA CZ s.r.o., IČ: 25374311, sídlem Olomouc - Hodolany, Jeremenkova 1142/42, PSČ 77200, na základě které se společnost INSTA coby zhotovitel zavázala provést pro žalobce coby objednatele dílo – realizaci kanalizace a ČOV v obci Fryšava pod Žákovou horou. Dne 26.9.2011 došlo k předání a převzetí díla na základě písemného předávacího protokolu, který byl podepsán zhotovitelem- tedy zástupcem společnosti INSTA CZ s.r.o., za žalobce Ing. Fialou jako starostou a za TDI Ing. Svatavou Henkovou. Dílo bylo předáno a převzato bez vad, nedodělků a výhrad. Ing. Fiala jako statutární zástupce žalobce dále uzavřel Dohodu o narovnání ze dne 10.10.2013 se společností INSTA CZ s.r.o., IČ: 25374311, sídlem Olomouc - Hodolany, Jeremenkova 1142/42, PSČ 77200, a to v souvislosti se shora uvedenou smlouvou o dílo, na základě této dohody o narovnání mělo dojít ke zkrácení záruční doby k dílu oproti dohodě o úhradě víceprací na díle.

Důkaz:

Smlouva o dílo č. IN/CZ-019/2010 ze dne 15.6.2010

Mandátní smlouva č. 04/2009 ze dne 5.1.2010

Protokol o předání a převzetí díla ze dne 26.9.2011

Dohoda o narovnání ze dne 10.10.2013

Žalobce byl coby daňový subjekt čerpající na shora uvedený Projekt dotace, podroben kontrole finančního úřadu, která byla vedena pod č.j. 1499774/16/2900-31473-703015. Výstupem této kontroly byl protokol o kontrolním zjištění, který žalobci vytknul hned několik pochybení, následně sankčně promítnutých v podobě Platebních výměrů na odvod pro porušení rozpočtové kázně č. 200/2016 a č. 201/2016 pro porušení rozpočtové kázně dle § 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech, a to neoprávněným použitím poskytnutých peněžních prostředků ve smyslu § 3 písm. e) zákona o rozpočtových pravidlech, za což byla uložena sankce ve formě odvodu postupem dle § 44a odst. 4 písm. c) zákona o rozpočtových pravidlech, a to v celkové výši **15.307.865,-Kč**. Mimo jiné tyto platební výměry stanovují, že v rámci Projektu došlo k:

-Porušení rozpočtové kázně v podobě nedodržení cen stočného stanovených finanční analýzou projektu. FÚ v odůvodnění Platebních výměrů uvádí, že ze strany daňového subjektu mělo dojít k porušení podmínek Rozhodnutí o poskytnutí dotace vydaného Ministerstvem životního prostředí ze dne 25.5.2011, č.j. 115D112000227/2 na projekt „CZ.1.02/1.1.00/08.01976 Výstavba kanalizace a ČOV – obec Fryšava“ (dále jen “Rozhodnutí“) tím, že daňový subjekt jako příjemce dotace nedodržel ve dvou letech (2013 a 2014) cenu stočného, která byla stanovena finanční analýzou projektu, přičemž procentní poměr nesouladu cen je pro rok 2013 stanoven výpočtem na 19,35 % a částka odvodu je stanovena ve výši **1.243.960,14,-Kč**, když detailní výpočet odvodu je uveden ve zprávě z daňové kontroly č.j. 1499774/16/2900-31473-70315.Z podmínek Rozhodnutí sekce C bod 5 plyne: „Nebudou-li skutečné ceny pro vodné a/nebo stočné dosahovat min. 90% cen pro vodné a/nebo stočné stanovených ve finanční analýze, bude toto nesplnění stanovené podmínky postiženo odvodem z celkové částky dotace ve výši odpovídající poměru nedosažení cen pro vodné a/nebo stočné.“ Dle FÚ došlo k porušení rozpočtové kázně dle § 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech, a to neoprávněným použitím poskytnutých peněžních prostředků ve smyslu § 3 písm. e) zákona o rozpočtových pravidlech, za což byla uložena sankce ve formě odvodu postupem dle § 44a odst. 4 písm. c) zákona o rozpočtových pravidlech.

-Použití prostředků v rozporu s účelem dotace v podobě zařazení nezpůsobilých výdajů. Finanční úřad vyčíslil odvod neoprávněné použití částky dotace ve výši **1.747.870,77 Kč** na výdaje, které nelze mezi způsobilé výdaje zařadit, přičemž se mělo jednat o práce, které nebyly provedeny v podobě stoky AJ a práce, jejichž provedením nebyl naplněn účel dotace v podobě příjezdové komunikace. Dle sekce B odst. 1. písm. a) Podmínek Rozhodnutí MŽP prostředky musejí být použity výhradně ke stanovenému účelu, výdaje na dodávky, služby a stavební (popř. jiné) práce musejí být způsobilé, oprávněné, účelné, nezbytné, skutečně vynaložené a řádně prokázané. Odvod za porušení těchto povinností je stanoven v sekci C odst. 6 Podmínek rozhodnutí MŽP ve výši odpovídající porušení rozpočtové kázně, což finanční úřad stanovil uvedenou částkou.

-Porušení rozpočtové kázně v podobě nevedení analytického účetnictví. Povinnost vést analytické účetnictví s vazbou na dotovaný projekt je stanovena v sekci B Podmínek Rozhodnutí. Odvod za porušení rozpočtové kázně dle Podmínek Rozhodnutí, dle oddílu C, bodu 3, činí 1% z celkové částky dotace. FÚ stanovil odvod procentuálním propočtem z celkové částky dotace ve výši **397.317,7,-Kč**. Dle FÚ došlo k porušení rozpočtové kázně dle § 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech, a to porušením rozpočtové kázně ve smyslu § 3 písm. e) zákona o rozpočtových pravidlech, za což byla uložena sankce ve formě odvodu postupem dle § 44a odst. 4 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech.

-Porušení rozpočtové kázně v podobě uzavření dohody o změně smlouvy o dílo č. IN/CZ-019/2010, kde byla změněna (zkrácena) délka záruky na provedené stavební dílo, došlo dle FÚ k porušení zákonné povinnosti stanovené v ust. § 82 odst. 7 písm. c, d) zákona č. 137/2006 o veřejných zakázkách, kde je uložen zákaz umožnit podstatnou změnu práv a povinností vyplývajících ze smlouvy, kterou zadavatel uzavřel s vybraným uchazečem. Za podstatnou změnu zákon považuje takovou, která by c) za použití v původním zadávacím řízení mohla ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, nebo d) měnila ekonomickou rovnováhu smlouvy ve prospěch vybraného uchazeče. Povinnost dodržovat pravidla pro zadávání veřejných zakázek je stanovena v čl. 6 sekce C písm. a) Smlouvu č. 08017691 o poskytnutí podpory ze Státního fondu životního prostředí ČR v rámci Operačního programu Životní prostředí. Sankci za nesplnění této zákonné povinnosti pak upravuje Příloha č.3 Rozhodnutí ve výši 25-30% z částky dotace použité na financování předmětné zakázky, FÚ stanovil částku odvodu 30% sazbou na **11.918.718,6,-Kčs** odůvodněním, že hodnotil zejména cenu a délku záruky v rámci zadávacího řízení. Dle FÚ došlo k porušení rozpočtové kázně dle § 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech, a to neoprávněným použitím poskytnutých peněžních prostředků ve smyslu § 3 písm. e) zákona o rozpočtových pravidlech, za což byla uložena sankce ve formě odvodu postupem dle § 44a odst. 4 písm. c) zákona o rozpočtových pravidlech.

Důkaz:

Platební výměr na odvod pro porušení rozpočtové kázně č. 200/2016

Platební výměr na odvod pro porušení rozpočtové kázně č. 201/2016

Žalobce se proti platebním výměrům odvolal k Odvolacímu finančnímu ředitelství, které právnímu

zástupci žalobce dne 12.2.2018 doručilo Rozhodnutí č.j. 6453/18/5000-10470-700290, kterým bylo rozhodnuto tak, že změnil část textu výroku napadaného rozhodnutí Finančního úřadu pro Kraj Vysočina, č.j. 1516952/16/2900-31473-703015 ze dne 30.9.2016 a rozhodnutí Finančního úřadu pro Kraj Vysočina, č.j. 1516956/16/2900-31473-703015 ze dne 30.9.2016, a to tak, že„*vyměřuje odvod do Národního fondu za porušení rozpočtové kázně ve výši 13.995.908,-Kč*“, a „*vyměřuje odvod do Státního fondu životního prostředí za porušení rozpočtové kázně ve výši 823.311,-Kč*“, v ostatním nechal výroky napadaných platebních výměrů beze změny. Uvedené rozhodnutí Odvolacího finančního úřadu je exekučním titulem a představuje pro žalobce velkou majetkovou hrozbu.

Důkaz:

Rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství č.j. 6453/18/5000-10470-700290

Následně žalobce obdržel

-Platební výměr Finančního úřadu pro Kraj Vysočina č. 31/2018, č.j. 320841/18/2900-31473-703015, kterým bylo žalobci vyměřeno penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně do Národního fondu za období od 14.12.2011 do 27.2.2018 vyměřeným Platebním výměrem č.j. 1516952/16/2900-31473-703015 ze dne 30.9.2016, a to ve výši **13.995.908,-Kč**, a to v důsledku nabytí právní moci platebního výměru na odvod za porušení rozpočtové kázně č.j. 1516952/16/2900-31473-703015, který byl změněn Rozhodnutím Odvolacího finančního ředitelství č.j. 6453/18/5000-10470-700290.

-Platební výměr Finančního úřadu pro Kraj Vysočina č. 32/2018, č.j. 321042/18/2900-31473-703015, kterým bylo žalobci vyměřeno penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně do Státního fondu životního prostředí za období od 13.12.2011 do 27.2.2018, vyměřeným Platebním výměrem č.j. 1516956/16/2900-31473-703015 ze dne 30.9.2016, a to ve výši **823.311,-Kč**, a to v důsledku nabytí právní moci platebního výměru na odvod za porušení rozpočtové kázně č.j. 1516956/16/2900-31473-703015, který byl změněn Rozhodnutím Odvolacího finančního ředitelství č.j. 6453/18/5000-10470-700290.

Důkaz:

Platební výměr č. 31/2018

Platební výměr č. 32/2018

Žalobce dobrovolně upozornil správce daně na skutečnosti, které vyústily v daňovou kontrolu, nesnažil se tedy z obavy před sankcemi tyto zastírat. Daňová kontrola proběhla dne 14.1.2015, správce daně učinil kontrolní zjištění, které rozdělil do 4 skupin:

1) nedodržení cen stočného stanovených finanční analýzou projektu

Žalobce nepochybnil, že z jeho strany nebyly respektovány závazně stanovené ceny vodného a stočného, pouze v rámci odvolání do platebního výměru chtěl, aby byl znovu proveden výpočet a kontrolní orgán vycházel z určené tolerance 90% nikoli 100%, s kterými počítal správce daně. K nedodržení cen vodného a stočného nedošlo proto, že by to byl záměr žalobce, patrně se předchozí vedení žalobce snažilo motivačně působit na obyvatele žalobce, aby se napojili na novou kanalizaci, proto byly stanoveny nižší ceny vodného a stočného. Žalovaný se ztotožnil s námitkami žalobce a provedl přepočítání sankce s ohledem na toleranci cen 90%, stanovil tak novou výši odvodu za porušení rozpočtové kázně v částce 713.331,08,-Kč pro Národní fond, 41.982,73,-Kč pro Státní fond životního prostředí. S ohledem na skutečnost, že námitky žalobce byly odvolacím orgánem zohledněny, žalobce napadané rozhodnutí v části uložení sankce za nedodržení cen vodného a stočného nenapadá.

2) použití prostředků v rozporu s účelem dotace v podobě zařazení nezpůsobilých výdajů

Zařazení nezpůsobilých výdajů v podobě neprovedení příjezdové cesty a stoky AJ bylo správcem daně a odvolacím orgánem sankcionováno zejména z důvodu, že nebyla dodržena schválená projektová dokumentace a došlo k čerpání prostředků a stavební práce, které ve skutečnosti nebyly provedeny. Správce daně se pak neztotožnil s argumentací žalobce, že kanalizaci jako takovou lze přesto využívat ke stanovenému účelu, správce daně však předložil posudek prokazující havarijní stav komunikace, což

Advokátní kancelář

Coufal, Georges & partners s.r.o.

Lidická 693/5a, Veveří, 602 00 Brno

IČ: 02503263, Bankovní spojení : 27 – 1715900277/0100

je v rozporu s podmínkou udržitelnosti 10 let. Správce daně se ohledně stoky AJ neztotožnilo s námitkami odvolatele, nebyla zbudována stoka AJ, namísto stoky byly provedeny jiné práce, jelikož byly předloženy faktury uvádějící jako předmět plnění stavební práce na stoce AJ. S ohledem na skutečnost, že námitky žalobce byly odvolacím orgánem zohledněny, žalobce napadané rozhodnutí v části uložení sankce za použití prostředků v rozporu s účelem dotace v podobě nezpůsobilých výdajů nenapadá.

3) nevedení analytického účetnictví

Skutečnost, že nebylo vedeno analytické účetnictví, žalobce v minulosti nepopřel. Nové vedení obce, kterému nebylo prakticky nic řádně předáno, se o této skutečnosti dovědělo ke svému zděšení. Žalobce si je vědom toho, že tehdejší zástupci obce jednoznačně neplněním povinnosti vést řádné účetnictví, zejména pak účetnictví oddělené ve vazbě na daný projekt, je závažným pochybením, kterým bude v konečném důsledku zasažen nejen žalobce, ale zejména jeho občané. S ohledem na skutečnost, že námitky žalobce byly odvolacím orgánem zohledněny, žalobce napadané rozhodnutí v části uložení sankce za nevedení analytického účetnictví nenapadá.

4) uzavření dohody o změně smlouvy o dílo č. IN/CZ-019/2010, kde byla změněna (zkrácena) délka záruky na provedené stavební dílo, došlo dle správce daně k porušení zákonné povinnosti stanovené v ust. § 82 odst. 7 písm. c, d) zákona č. 137/2006 o veřejných zakázkách, kde je uložen zákaz umožnit podstatnou změnu práv a povinností vyplývajících ze smlouvy, kterou zadavatel uzavřel s vybraným uchazečem. Za podstatnou změnu zákon považuje takovou, která by c) za použití v původním zadávacím řízení mohla ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, nebo d) měnila ekonomickou rovnováhu smlouvy ve prospěch vybraného uchazeče. Povinnost dodržovat pravidla pro zadávání veřejných zakázek je stanovena v čl. 6 sekce C písm. a) Smlouvy č. 08017691 o poskytnutí podpory ze Státního fondu životního prostředí ČR v rámci Operačního programu Životní prostředí. Sankci za nesplnění této zákonné povinnosti pak upravuje Příloha č. 3 Rozhodnutí ve výši 25-30% z částky dotace použité na financování předmětné zakázky, správce daně stanovil částku odvodu 30% sazbou na **11.918.718,6,-Kč** s odůvodněním, že hodnotil zejména cenu a délku záruky v rámci zadávacího řízení. Dle správce daně došlo k porušení rozpočtové kázně dle § 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech, a to neoprávněným použitím poskytnutých peněžních prostředků ve smyslu § 3 písm. e) zákona o rozpočtových pravidlech, za což byla uložena sankce ve formě odvodu postupem dle § 44a odst. 4 písm. c) zákona o rozpočtových pravidlech.

S ohledem na skutečnost, že žalobce nenapadá závěry žalovaného prezentované pod shora uvedenými body 1) až 3), věnuje se žalobce níže pouze bodu 4).

Změna podmínek smlouvy, kterou správce daně vytknul žalobci, spočívá ve zkrácení záručních lhůt k projektu kanalizace, k čemuž mělo dojít na podkladě Dohody o narovnání ze dne 10.10.2013 uzavřené mezi žalobcem a společností INSTA CZ s.r.o. Podstatou obrany žalobce ve vztahu k tomuto porušení bylo, že uvedená dohoda je neplatná, a to (ve zkratce) z důvodu toho, že starosta podepsal dohodu v jiném znění, než v jakém ji schválilo zastupitelstvo žalobce, což je v rozporu se zákonem o obcích (zákon č. 128/2000 Sb.), rozhodovací pravomoc má zastupitelstvo obce jako kolektivní orgán, nikoli starosta. Z uvedeného je patrné, že žalobce ve skutečnosti zkrátit záruční doby nechtěl, jednalo se o excus na straně tehdejšího starosty žalobce Ing. Fialy. Žalovaný uzavřel, že není kompetentní rozhodovat o vznesených argumentech žalobce a tedy i o platnosti dohody o narovnání. Byť se může argument o nekompetentnosti zdát jako relevantní, pro žalobce je neakceptovatelný, a to z důvodu toho, že odvod vyměřený za porušení této povinnosti představuje marginální část jemu vyměřeného odvodu a je tak pro něj naprosto zásadní posouzení, zda je dohoda o narovnání platná či neplatná. Pokud by byla posouzena jako neplatná, nemohl by být odvod za porušení rozpočtové kázně za změnu podmínek smlouvy vůbec vyměřen. Pokud tedy žalovaný jako poslední instance v rámci soustavy finanční správy rozhoduje o tom, zda vyměřený odvod za porušení rozpočtové kázně byl či nebyl v souladu s právními a prováděcími předpisy, nemůže dle názoru žalobce uzavřít, že potvrzuje vyměření odvodu, avšak není kompetentní přezkoumat obranu žalobce.

V napadaném rozhodnutí žalovaný uvádí, že mu bylo právním zástupcem odvolatele předloženo právní posouzení platnosti Dohody o narovnání ze dne 10.10.2013, které bylo zasláno i společnosti INSTA CZ s.r.o., v souvislosti s tímto:

- Žalovaný poukazuje na skutečnost, že žalobce v průběhu kontroly a seznamování se s výsledkem kontrolního zjištění, ani při podání odvolání **nepředložil žádný důkaz**, kterým by vyvrátil tvrzení správce daně a výsledek kontrolního zjištění přijal bez výhrad a připomínek.

S tímto závěrem žalovaného se žalobce jednoznačně neztotožňuje, žalobce správci daně předložil právní posouzení a korespondenci žalobce se společností INSTA CZ s.r.o., zhotovitelem kanalizace. V tomto právním posouzení jsou jednoznačně vyvráceny závěry správce daně potvrzené žalovaným, tedy že mělo v rozporu s dotačními podmínkami dojít ke zkrácení záručních lhůt. Uvedené právní stanovisko žalovaný neposuzoval jako důkaz, v rozporu se shora citovanými zásadami obsaženými ve správním řádu i daňovém řádu, kde je uvedeno, že se správní orgán/správce daně mají zabývat veškerými skutečnostmi, které vyjdou najevo a posuzovat jednotlivé důkazy jednotlivě i ve vzájemné souvislosti. Žalobce poskytl správci daně v právním stanovisku dostatek informací o tom, že nemohlo dojít ke zkrácení záručních lhůt, avšak správní orgán k těmto dle závěrů uvedených v napadaném rozhodnutí jakkoli nepřihlédl, skutkově situaci nesprávně vyhodnotil tak, jak je uvedeno níže a nakonec uzavřel, že není kompetentní posuzovat platnost uzavřené dohody o narovnání.

Zcela nelogický je potom závěr žalovaného o tom, že žalobce měl předložit důkaz k prokázání neplatnosti dohody o narovnání. Otázka platnosti či neplatnosti právního jednání je otázkou právního hodnocení, platnost či neplatnost proto nelze prokázat důkazem, lze toliko přednést právní názor s ohledem na proběhnuvší skutkový stav, což žalobce udělal v rámci právního posouzení a listin předložených správci daně. Žalobce není odpovědný za to, že správce daně i žalovaný skutkový stav nesprávně vyhodnotili, tím pádem i nesprávně právně posoudili otázku platnosti dohody o narovnání.

Důkaz:

Právní posouzení

- Žalovaný hodnotí způsob a platnost Smlouvy o dílo č. IN/CZ-019/2010 ze dne 15.6.2010 a uzavírá, že zastupitelstvo obce postupovalo plně v souladu se zákonem o obcích, když přijalo rozhodnutí o uzavření smlouvy o dílo se společností INSTA CZ s.r.o.

V tomto směru žalovaný směřuje otázku uzavření smlouvy o dílo s otázkou platnosti na smlouvu o dílo navazující dohodu o narovnání. Předmět smlouvy o dílo byl de facto dán dotačními podmínkami, zhotovitel byl soutěžen dle předpisů o veřejných zakázkách, zastupitelstvo tedy hlasovalo o tom, se kterým konkrétním subjektem bude uzavřena smlouva o dílo, jejíž text byl zastupitelům znám. V případě dohody o narovnání se jednalo o dokument navazující na smlouvu o dílo, kterým však nemělo (ve verzi zastupitelstvem schválené) dojít ke změně zásadních podmínek smlouvy o dílo. Verze dohody o narovnání přijaté tehdejší starostou žalobce, však neodpovídala tomu, co zastupitelstvo schválilo. S ohledem na to, že v dané věci mohlo kompetentní rozhodnutí přijmout pouze zastupitelstvo jako kolektivní orgán, nemohl starosta sám projevit za žalobce jakoukoli vůli.

Důkaz:

Výslechem všech členů zastupitelstva:

ing. Josef Fiala, Fryšava č.p.46, nar. 5.3.1953

MVDr. Jiří Humlíček, Fryšava č.p.52, nar. 6.12.1944

Zdeněk Peňáz, Fryšava č.p.132, nar. 23.8.1950

Zdeněk Humlíček, Fryšava č.p.7, nar. 26.8.1945

Jaromír Strejček, Fryšava č.p.131, nar. 22.11.1958

Jan Sláma, Fryšava č.p.134, nar. 9.6.1974

- Žalovaný dále uvedl, že na 18. řádném zasedání zastupitelstva konaném dne 1.10.2013 **nebyl předložen ke schválení písemný text dohody o narovnání**, starosta přednesl zastupitelstvu

Advokátní kancelář

Coufal, Georges & partners s.r.o.

Lidická 693/5a, Veveří, 602 00 Brno

IČ: 02503263, Bankovní spojení : 27 – 1715900277/0100

koncept (návrh) dohody o narovnání, zastupitelstvo pověřilo starostu k uzavření dodatku se společností INSTA CZ s.r.o. Z uvedeného žalovaný dovzuje, že zastupitelstvo vyjádřilo svou vůli, tzn. odsouhlasilo písemný návrh dohody a pověřilo starostu k uzavření písemné dohody o narovnání.

Uvedený závěr žalovaného je naprosto nepřekoumatelný, v rozporu se skutečným skutkovým stavem a svědčí o neznalosti žalovaného týkající se předpisu zákona o obcích. Je naprosto evidentní, že pokud zastupitelstvo dle žalovaného nemělo k dispozici písemný návrh dohody o narovnání, nemohlo tento ani schválit. Žalobci byl ze strany společnosti INSTA CZ s.r.o. předložen písemný návrh na uzavření dohody o narovnání. Kompletní text této navržené dohody byl přednesen na zastupitelstvu obce Fryšava pod Žakovou horou na 18. řádném zasedání Zastupitelstva obce dne 1.10.2013. Ze zápisu z tohoto zasedání zastupitelstva mimo jiné vyplývá, že starosta obce předložil zastupitelstvu návrh dohody o narovnání se společností INSTA CZ, která obsahovala ujednání o tom, že žalobci nebude společnost INSTA s.r.o. fakturovat na díle provedené vícepráce s tím, že společnost INSTA CZ s.r.o. na oplátku požaduje zkrácení záruční doby na stavební objekty na polovinu, s tím, že záruka za technologie a stroje zůstane nezměněná. Dohoda o narovnání tohoto znění byla zastupitelstvem odsouhlasena (5 členů hlasovalo pro, 1 se zdržel). Následně došlo ze strany starosty žalobce a statutárního zástupce společnosti INSTA CZ s.r.o. k podpisu dohody o narovnání, která obsahovala mimo jiné tato podstatná ustanovení:

- *V čl. I odst. 4 Dohody se objednatel a zhotovitel dohodli na změně ustanovení bodu č. 9.7. Smlouvy o dílo a to tak, že záruční doba u provedeného díla se mění a nově se sjednává od data předání díla na dobu pro:*
 - Stavbu kanalizace – 60 měsíců*
 - Realizace ČOV – stavební část 60 měsíců*
 - technologická část 48 měsíců*
- *V čl. III Dohody bylo mezi objednatelem a zhotovitelem ujednáno, že v případě řádného splnění závazku objednatele vyplývajícího z bodu II odst. 2 Dohody (tzn. uhrazení dlužných vyfakturovaných prací) dojde k vypořádání všech nároků zhotovitele vůči objednateli z doposud realizovaných prací a zhotovitel nebude vůči objednateli žádné další nároky vznášet či uplatňovat. V případě, že objednatel nedodrží svůj závazek vyplývající z bodu II odst. 2 Dohody, je zhotovitel oprávněn požadovat úhradu víceprací na realizovaném díle.*

Důkaz:

Dohoda o narovnání
Zápis z 18. zastupitelstva

Oproti návrhu dohody o narovnání, která byla předložena zastupitelstvu žalobce, tak došlo ve finální podobě dohody o narovnání, která je podepsaná starostou žalobce k těmto odchylkám. Oproti proklamovanému zachování nezměněné záruky za technologie a stroje došlo ke zkrácení původní záruky na technologickou část ze 72 měsíců na 48 měsíců. Zároveň došlo v dohodě o narovnání k ujednání, že v případě, že žalobce nedodrží svůj závazek vyplývající z bodu II odst. 2 Dohody (tzn., neuhradí dlužné vyfakturované práce), je zhotovitel-společnost INSTA CZ s.r.o. oprávněna požadovat úhradu víceprací na realizovaném díle, aniž by se záruční doba vrátila zpět do lhůt předvídaných smlouvou o dílo.

- Ze skutečnosti, že součástí dohody bylo zkrácení délky záruky také na technologii a stroje, nelze charakterizovat tak, že z toho titulu **byla neplatná celá dohoda. Odvolací orgán ani správce daně nejsou kompetentní rozhodovat o platnosti, či neplatnosti uzavřené Dohody ve smyslu zákona o obcích.** Jelikož odvolatel nepředložil jediný důkaz o neplatnosti uzavřené dohody o narovnání, uzavřel žalovaný, stejně jako prvostupňový orgán, že došlo k porušení dotačních podmínek.

Uvedený právní závěr žalovaného o částečné neplatnosti dohody o narovnání by mohl toliko obstát, pokud by se v případě smluvních stran jednalo o subjekty soukromého práva, v daném případě, kdy žalobce je veřejnoprávní korporace, která se při své činnosti řídí právní úpravou zákona o obcích, tento závěr obstát nemůže. V daném případě je totiž následkem nedodržení zákonného postupu stanoveného

Advokátní kancelář

Coufal, Georges & partners s.r.o.

Lidická 693/5a, Veveří, 602 00 Brno

IČ: 02503263, Bankovní spojení : 27 – 1715900277/0100

v zákoně o obcích absolutní neplatnost právního jednání, které se vztahuje na právní jednání jako celek, nikoli jeho část.

Konečný text podepsané dohody o narovnání nerespektuje text dohody, který byl předložen zastupitelstvu žalobce na zasedání konaném dne 1.10.2013, na kterém zastupitelstvo odsouhlasilo text dohody jako celek, tedy stanovilo, že s textem jako celkem souhlasí a za těchto (nezměněných) podmínek jej schvaluje. Následně však došlo k úpravám textu dohody (především co se týče záruční doby technologické části), o kterých již nebylo zastupitelstvu vyzooměno a s tímto pozmměněným textem zastupitelstvo tudíž neprojevílo souhlas. Zastupitelstvo bylo v tomto případě nadáno pravomocí tuto dohodu schválit s tím, že tato pravomoc tak nebyla svěřena radě obce, potažmo starostovi obce dle § 99 odst. 2 zákona o obcích.

Důkaz:

Právní posouzení

V podrobnostech žalobce odkazuje na své obsáhlé právní posouzení, které odpovídá na níže uvedené právní problémy:

Ustanovení § 84 odst. 4 zákona č. 128/2000 Sb., zákona o obcích umožňuje, aby si zastupitelstvo obce vyhradilo rozhodování o záležitostech, které nejsou vyhrazeny radě obce podle § 102 odst. 2 zákona o obcích, tj. rozhodování podle § 102 odst. 3 zákona o obcích. V praxi se tak může stát rozhodnutím (usnesením) zastupitelstva obce, a to buď ad hoc, tedy v konkrétním případě, nebo obecně pro předem neurčený okruh případů. Vyhrazení ad hoc přitom může být učiněno buď tak, že zastupitelstvo přijme samostatné usnesení o vyhrazení si této pravomoci ve vazbě na konkrétní záležitost, nebo i tím, že v této záležitosti přímo rozhodne, bez výslovného „vyhrazení“ (např. přímo rozhodne o uzavření smlouvy o dílo). Takové vyhrazení však má „účinky“ jen ve vztahu k dané- mu právnímu úkonu, takže se nevztahuje na jiné, byť typově obdobné úkony. Jelikož je v praxi sporné, zda se takové ad hoc vyhrazení vztahuje i na rozhodování o dodatcích (změnách) takto schválené smlouvy, lze doporučit, aby i o změnách a dodatcích smlouvy schválené zastupitelstvem rozhodoval rovněž tento orgán.

V praxi mohou nastat některé specifické situace. Zastupitelstvo obce si např. ad hoc vyhradí rozhodnutí o určitém úkonu, při jeho následném projednávání však nepřijme žádné usnesení. V tomto případě je třeba mít za to, že „vyhrazení“ zastupitelstvem nadále trvá, neboť jen z toho, že v dané věci nerozhodlo, nelze dovodit, že účinky „vyhrazení“ zanikly. Podobně vyhrazení trvá i v případě, že zastupitelstvo ve vyhrazené věci nakonec uzavření smlouvy či realizaci jiného právního úkonu neschválilo. Přitom jednou učiněné vyhrazení zastupitelstvem trvá bez ohledu např. na uskutečněné volby do zastupitelstva (volbami nedochází k „zániku platnosti“ usnesení přijatých předchozím zastupitelstvem). Pokud si rozhodnutí v určité věci vyhradilo zastupitelstvo obce, avšak smlouva by byla uzavřena bez jeho souhlasného usnesení (např. o uzavření smlouvy by přes vyhrazení si pravomoci zastupitelstvem rozhodla rada obce), bylo by třeba na takovou smlouvu pohlížet jako na smlouvu neplatnou, a to s přihlédnutím k § 41 odst. 2 zákona o obcích (nebyla schválena příslušným obecním orgánem).

U této otázky je proto třeba uzavřít, že tím, že zastupitelstvo schválilo obsah textu dohody, došlo k tzv. vyhrazení ad hoc. Tedy k tomu, že si zastupitelstvo vyhradilo pravomoc uzavřít Dohodu tím, že v této záležitosti přímo rozhodlo, tedy schválilo text Dohody. Vzhledem k tomu, že obsahově lze text Dohody považovat za dodatek ke Smlouvě o dílo, kterou dle informací předaných objednatelém tohoto posudku, taktéž schválilo zastupitelstvo obce, obec postupovala dle výše uvedeného doporučení, tedy tak, že změny či dodatky ke Smlouvě o dílo taktéž schválilo zastupitelstvo.

Závěrem u této otázky je třeba podotknout, že pravomoc uzavřít tuto smlouvu není vyhrazena podle § 102 odst. 2 zákona o obcích svěřena radě (starostovi v obci, ve které se rada obce nevolí dle § 99 odst. 2 zákona o obcích).

Příslušný orgán obce může určit (odsouhlasit) veškerý obsah smlouvy (veškeré náležitosti právního úkonu) již při schvalování majetkoprávního úkonu obvykle tím, že schválí celý návrh smlouvy. V takovém

případě se již od schváleného obsahu nelze odchýlit. Protože však usnesení orgánu obce o majetkoprávním úkonu nemusí schválit celý obsah smlouvy, je nutné zvážit, který orgán je oprávněn konkrétní obsah smlouvy určit v případě, že schvalovací usnesení obsahuje pouze rozhodnutí o podstatných náležitostech právního úkonu (smlouvy). Určení ostatních podmínek (obsahu smlouvy) je třeba považovat za rozhodnutí ve smyslu § 102 odst. 3 zákona o obcích, takže o ostatních podmínkách by měla rozhodnout rada obce.

Z tohoto striktního požadavku je možné připustit výjimku s ohledem na právní závěry obsažené v odůvodnění nálezu Ústavního soudu ze dne 6. dubna 2005, sp. zn. II. ÚS 87/04: „Ústavní soud v tomto nálezu vychází z názoru (...), že starosta obce podle dřívější ani podle současné úpravy nemohl a nemůže sám vytvářet vůli obce. Avšak tam, kde již vůle obce v zásadních bodech vytvořena byla, mu nelze upřít právo, aby v intencích takto projevené vůle jednal.“ Budou-li splněny podmínky plynoucí z tohoto nálezu, tzn., pokud jsou veškeré podmínky zamýšlené majetkové dispozice určeny předem (např. zastupitelstvo schválí podstatné náležitosti smlouvy a další „významné“ smluvní podmínky), mohl by starosta obce určit zbývající obsah smlouvy při jejím uzavírání sám, bez předchozího rozhodnutí rady obce (resp. bez zmocnění orgánem, který schvaloval uzavření smlouvy). V případě, který takto posoudil Ústavní soud ve shora uvedeném nálezu, zastupitelstvo schválilo podstatný obsah nájemní smlouvy a starosta následně rozhodl o výši nájemného (starosta se tedy v žádném směru neodchýlil od textu nájemní smlouvy schválené zastupitelstvem, pouze ji doplnil o určité náležitosti). V námi posuzovaném případě však došlo ke změně textu již odsouhlaseného zastupitelstvem, tedy ze strany starosty by se jednalo o zcela excesivní překročení jeho pravomocí svěřených mu zákonem o obcích, potažmo výše uvedeným nálezem.

Dle našeho názoru proto nebyl starosta oprávněn se v tomto případě odchýlit od textu Dohody, který zastupitelstvo schválilo na své schůzi dne 1.10.2013. Ve světle výše uvedeného nálezu Ústavního soudu byl starosta obce maximálně oprávněn text Dohody doplnit o nezbytné náležitosti při zachování schváleného textu a záměru zastupitelstva, nikoliv jej změnit (např. v otázce zachování záruční doby technologické části).

Samotné rozhodnutí zastupitelstva obce nebo rady ještě nepředstavuje právní úkon, jakožto projev vůle obce směřující ke vzniku, změně nebo zániku těch práv nebo povinností, které právními předpisy s takovým projevem vůle spojují. Usnesení příslušného orgánu obce (v tomto případě zastupitelstva) totiž představuje materiálně právní podmínku pro vyjádření projevu vůle obce, který se stává perfektním (formálně navenek vyjádřeným) teprve v případě podpisu příslušné smlouvy, starostou. Starosta obce přitom nemá povahu statutárního orgánu, jakkoliv obec navenek zastupuje a na podkladě předchozího rozhodnutí orgánu obce vyjadřuje vůli obce navenek (Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 20. května 2009, sp. zn. 30 Cdo 3049/2007).

Bez rozhodnutí příslušného obecního orgánu o uzavření smlouvy by byla následně uzavřená smlouva absolutně neplatná podle § 41 odst. 2 zákona o obcích. Ústavní soud v nálezu ze dne 6. dubna 2005, sp. zn. II. ÚS 87/04, připustil – zjednodušeně řečeno –, že k uzavření (dodatku) smlouvy starostou obce není třeba předchozího rozhodnutí příslušného obecního orgánu, pokud již byla vůle obce být právně vázána v podstatných rysech dostatečně předem utvořena a starosta při uzavírání (dodatku) smlouvy jednal plně v intencích této právní vůle obce.

Pokud aplikujeme výše uvedená pravidla na námi posuzovaný případ, je dle našeho názoru možné posoudit uzavřenou Dohodu ze dne 10.10.2013 jako neplatnou to z toho důvodu, že její text odporuje textu, který schválilo zastupitelstvo obce dne 1.10.2013, tedy zjednodušeně řečeno text Dohody odporuje projevené vůli obce (tato vůle byla projevována právně na zasedání zastupitelstva obce dne 1.10.2013). Z tohoto důvodu stíhá Dohodu dle § 41 odst. 2 zákona o obcích absolutní neplatnost.

Podle § 85 písm. f) zákona o obcích přísluší zastupitelstvu obce rozhodovat o vzdání se práva a prominutí pohledávky vyšší než 20 000 Kč. Do pravomoci zastupitelstva obce přitom náleží prominutí pohledávek, jejichž celková výše (včetně aktuálního příslušenství pohledávky, např. úroků z prodlení)

přesahuje uvedenou částku, a to bez ohledu na to, jak velká „část“ pohledávky má být promíjena. V souvislosti s citovaným ustanovením může být rovněž položena otázka, zda je pravomoc zastupitelstva obce rozhodovat o vzdání se práva omezena na částku vyšší než 20 000 Kč, nebo zda zastupitelstvo obce musí rozhodovat o jakémkoli vzdání se práva, tedy i o vzdání se práva nepeněžité povahy. Ke vzdání se práva dochází dohodou, přičemž § 574 odst. 1 občanského zákoníku neomezuje uzavření takové dohody pouze na peněžní plnění. Jelikož § 85 písm. f) zákona o obcích umožňuje jak výklad, jenž pravomoc zastupitelstva vyhrazuje od „hodnoty“ práva nad 20 000 Kč (což by odpovídalo kritériu pro rozdělení ostatních rozhodovacích pravomocí v § 85 zákona o obcích mezi radu a zastupitelstvo) i vzdání se práva bez tohoto omezení, je vhodné upřednostnit výklad „ve prospěch“ pravomoci zastupitelstva obce a konec konců i „ve prospěch“ zvýšené ochrany majetkové podstaty obce, a dovodit, že daná vyhrazená pravomoc zastupitelstva není omezena částkou 20 000 Kč a vztahuje se na případy jakéhokoli vzdání se práva.

V souladu s výše uvedeným stanoviskem Ministerstva vnitra je možné dojít k názoru, že i když by došlo v případném soudním sporu k posouzení bodu Ad 1) rozdílně od tohoto právního posouzení, zastupitelstvo obce mělo v souladu s § 85 písm. f) zákona o obcích pravomoc rozhodovat o uzavření Dohody a to vzhledem k tomu, že v rámci této Dohody došlo ke vzdání se práva vztahujícího se k poskytnuté záruce za Dílo, která byla touto Dohodou zkrácena. Obec se tak tímto postupem vzdala práva vyplývajícího z původně stanovené záruční doby. O tomto vzdání se práva, byť nemajetkového charakteru bylo povinno rozhodnout zastupitelstvo, které tak učinilo na svém zasedání dne 1.10.2013. Avšak takto projevené vůle nebyla respektována v konečné verzi obsahu Dohody, která je z tohoto důvodu absolutně neplatná.

Jako zásadní vadu napadaného rozhodnutí působící jeho nepřezkoumatelnost a nesrozumitelnost a nedostatek důvodů rozhodnutí, vidí žalobce v závěru žalovaného, že sice není kompetentní přezkoumávat a rozhodovat o platnosti uzavřené dohody o narovnání v kontextu zákona o obcích, žalobce však dle názoru žalovaného nepředložil jediný důkaz o tom, že neporušil dotační podmínky, proto potvrdil v části shora uvedeného bodu 4) rozhodnutí správce daně. Uvedený závěr postrádá logiku jak skutkovou, tak právní. Předně prokázat, že došlo k porušení dotačních podmínek je na správci daně a žalovaném, kteří, jak sami uvádí, nejsou kompetentní posoudit obranu žalobce vznesenou v rámci řízení na podkladě předloženého právního posouzení. Nelze se spokojit s tím, že správce daně a žalovaný této obraně nerozumí, proto uloží/potvrdí uloženou sankci. Uvedené je naprosto v rozporu se zásadami stanovenými jak v daňovém, tak správním řádu. Pokud nebyl správce daně ani žalovaný schopen náležitě zjistit skutkový stav v souladu se zásadou materiální pravdy, není schopen posoudit procesní obranu žalobce založenou na právním posouzení vycházejícího z právní úpravy zákona o obcích, je protiprávní, aby uložil sankci za jednání, jež není sto posoudit s odůvodněním, že nebyl předložen důkaz. Pokud správce daně ani žalovaný nebyli schopni posoudit jednání žalobce, pak závěr o jeho protiprávnosti a rozporu s dotačními podmínkami postrádá jednak logiku, jednak zákonný podklad.

Dle § 8 daňového řádu *Správce daně vychází ze skutečného obsahu právního jednání nebo jiné skutečnosti rozhodné pro správu daní.* Dle § 5 daňového řádu *správce daně postupuje při správě daní v souladu se zákony a jinými právními předpisy (dále jen „právní předpis“).* Ze závěrů napadaného rozhodnutí je patrné, že obsah jednání žalobce nebyl náležitě zjištěn a adekvátně přezkoumán a posouzen. Na činnost správce daně se zejména aplikuje správní řád, který vychází z níže uvedených zásad obsažených v § 2 a 3:

-Správní orgán postupuje v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu (dále jen "právní předpisy"). Kde se v tomto zákoně mluví o zákoně, rozumí se tím též mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu.

-Nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2. V uvedeném případě, jak vyplývá ze závěrů napadaného rozhodnutí, správní orgán ani žalovaný nezjistili skutkový stav, o tom, že by zde nebyly pochybnosti nelze ani hovořit. Správce daně a žalovaný interpretovali vlastní průběh skutkového děje na zastupitelstvu žalobce, kde byla schválena

dohoda o narovnání, nicméně tento neodpovídá realitě. Až dokazováním před soudem, kde budou všichni zastupitelé vyslechnuti, se lze dobrat skutkového stavu, o němž nejsou pochybnosti, v návaznosti na tento bude možné učinit i relevantní právní závěry.

Nezákonnost napadaného rozhodnutí je ze strany žalobce spatřována zejména v tom, že žalovaný před vydáním rozhodnutí nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, svým rozhodnutím rozhodl o porušení dotačních podmínek a potvrzení uložené sankce, i když pro to nebyly splněny zákonné podmínky, při rozhodování nepřihlédl ke skutečnostem tvrzeným žalobcem, nebyl sto řádně posoudit obranu vznesenou žalobcem a rozhodl pouze na základě závěrů orgánu nižšího stupně. Žalobce rovněž soudu navrhuje zrušení prvostupňových rozhodnutí- Platebního výměru na odvod za porušení rozpočtové kázně č. 200/2016, č.j. 1516952/16/2900-31473-703015 ze dne 30.9.2016 a Platebního výměru na odvod za porušení rozpočtové kázně č. 201/2016, č.j. 1516956/16/2900-31473-703015 ze dne 30.9.2016, ze kterých vychází napadané rozhodnutí, a které předcházely jeho vydání.

S ohledem na skutečnost, že v dané věci nebyl správcem daně ani žalovaným náležitě zjištěn skutkový stav tak, aby bylo možné při přezkoumání napadaného rozhodnutí vycházet postupem dle § 75 odst. 1 s.ř.s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadaného rozhodnutí, kdy s ohledem na nezjištění základních skutkových okolností vztahujících se k uzavření dohody o narovnání, což není možné pouze z listin, ale je nutné vyslechnout zastupitele účastníci se 18. zasedání zastupitelstva, tedy ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění, dává žalobce soudu na zvážení zrušení napadaného rozhodnutí bez nařízení jednání postupem dle § 76 odst. 1 s.ř.s., a to včetně prostupňových platebních výměrů postupem dle § 78 odst. 3 s.ř.s.

III.

Odkladný účinek žaloby

Jelikož se v případě napadaného rozhodnutí jedná o rozhodnutí, proti kterému není další opravný prostředek přípustný, žalobce je povinen hradit odvod za porušení rozpočtové kázně uložený napadaným rozhodnutím, rovněž penále uložené mu nepravomocnými platebními výměry správce daně č. 31/2018 a č. 32/2018, které ukládají povinnost uhradit penále z odvodu rovnající se částce odvodu samotného. Jelikož se v uvedeném případě jedná v případě odvodu o částku téměř 15.000.000,-Kč, povinnost její úhrady by měla pro žalobce likvidační účinek, tento by se okamžitě ocitnul v úpadkové situaci, což by pro něho jako obec znamenalo nucenou správu ministerstva. Exekuční řízení, insolvenční řízení nebo jiné právní následky napadaného rozhodnutí by znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám-zde státu, navíc s ohledem na skutečnost, že žalobce je veřejnoprávní korporace zabezpečující místní samosprávu, je okamžitě vymáhání odvodu v rozporu s důležitým veřejným zájmem, tedy předně zájmem občanů žijících v obci žalobce, aby tento byl schopen zajistit běžné fungování v obci dokud nebude soudně rozhodnuto o oprávněnosti uloženého odvodu za porušení rozpočtové kázně. Žalobce tedy žádá, aby shora uvedený soud rozhodl tak, že této žalobě přizná odkladný účinek v souladu s § 73 odst. 2 až odst. 5 soudního řádu správního.

Žalobce v současné době nedisponuje dostatkem finančních prostředků k tomu, aby mohl hradit byť jen část odvodu za porušení rozpočtové kázně. Rozpočet žalobce v roce 2017 byl sestaven tak, že příjem činil částku 4.817.300,-Kč, plánované výdaje činily částku 3.707.500,-Kč, volné prostředky činily v roce 2017 částku 1.109.800,-Kč. Z volných prostředků žalobce financoval příspěvky na dopravní obslužnost, příspěvky na obědy seniorům, dále investoval výměnu oken v základní škole ve výši 395.808,-Kč, přispívá na povoz školy- za poslední 4 roky částkou 366.000,-Kč. Ke dni 31.12.2017 činil zůstatek na bankovním účtu žalobce částku 2.061.093,-Kč. Rozpočet žalobce v roce 2018 je sestaven tak, že příjem činí částku 5.882.055,-Kč, plánované výdaje činí částku 4.438.040,-Kč, volné prostředky tedy budou činit částku 1.444.015,-Kč. Z volných prostředků žalobce bude financovat výstavbu chodníků v části obce, kde se nachází kostel, škola a hřiště, rovněž z těchto ponese náklady spojené s vedením soudních sporů. Doposud žalobce v souvislosti s reklamacemi a dalšími vícenáklady spojenými s projektem ČOV Fryšava pod Žakovou horou vynaložil celkem částku 633.488,-Kč, např. za

monitoring stok částku 183.841,-Kč, za audit 194.810,-Kč, za znalce 160.000,-Kč atd. Zároveň žalobce nechal zpracovat posouzení stanovící, jaké finanční prostředky je třeba investovat k tomu, aby kanalizace fungovala bezchybně, tyto náklady činící částku 482.890,-Kč.

Důkaz:

Rozpočet 2017

Faktura za výměnu oken v ZŠ

Výdaje na provoz školy

Výpis z bankovního účtu k 31.12.2017

Výpis z bankovního účtu ke dni 7.2.2018

Rozpočet 2018

Přehled dosavadních výdajů v souvislosti s ČOV Fryšava pod Žákovou horou-faktury za monitoring stok, znalce a audit

Rozvaha- majetek obce

Náklady na opravu

S ohledem na prezentované finanční údaje je patrné, že pokud by žalobce musel hradit odvod za porušení rozpočtové kázně či jeho část, znamenalo by to jeho okamžitou úpadkovou situaci a ochromení jeho fungování, a to na úkor občanů v obci, kdy žalobce nebude schopen hradit ani základní výdaje na svoje fungování, už vůbec se dále rozvíjet.

IV.

Návrh ve věci samé

Žalobce navrhuje, aby Krajský soud v Brně vydal následující

usnesení:

- I. Žalobnímu návrhu žalobce ze dne 12.3.2018, podanému na soud dne 15.3.2018 se přiznává odkladný účinek.

Žalobce dále navrhuje, aby Krajský soud v Brně vydal následující

rozsudek:

- I. Rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství č.j. 6453/18/5000-10470-700290 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Platební výměr na odvod za porušení rozpočtové kázně č. 200/2016, č.j. 516952/16/2900-31473-703015 ze dne 30.9.2016 a Platební výměr na odvod za porušení rozpočtové kázně č. 201/2016, č.j. 1516956/16/2900-31473-703015 ze dne 30.9.2016, se zrušují.
- III. Žalovaný je povinen žalobci zaplatit náklady řízení sestávající se ze soudního poplatku, nákladů právního zastoupení dle vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů (včetně DPH), a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

S úctou

**Fryšava pod Žákovou horou,
i.s. JUDr. Steve Georges, advokát**